

ת"פ 9986/02/22 - מדינת ישראל נגד טארק חמדאן, ענאד כרום

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 9986-02-22 מדינת ישראל נ' חמדאן(עציר)
ואח'

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
1. טארק חמדאן	הנאשמים
2. ענאד כרום	

גזר דין

בתאריך 22.11.22 הורשעו הנאשמים, בהתאם להודאתם, בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), ובביצוע העבירות הבאות:

נאשם 1 הורשע בעבירות של החזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), החזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, ניסיון השמדת ראיה בניגוד לסעיף 242 + סעיף 25 לחוק העונשין, ושיבוש הליכי משפט בניגוד לסעיף 244 לחוק העונשין.

נאשם 2 הורשע בעבירות של החזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, והחזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין.

בטרם טיעונים לעונש, הופנה נאשם 2 לקבלת תסקיר שירות המבחן, מחמת גילו.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשעו הנאשמים:

אישום 1 (לגבי שני הנאשמים):

תאופיק כרום (להלן: "**תאופיק**") הוא אביו של נאשם 2, ובבעלותו חלקת אדמה שנמצאת סמוך לכפר ראמה (להלן: "**החלקה**"). בחלקה בנויה סככה ובה בית בד ישן (להלן: "**בית הבד**").

עובר ליום 8.10.21 החזיק נאשם 2 בבית הבד, תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, קליבר 9 מ"מ (להלן: "**הקרלו**") ובתוכו מחסנית תואמת ו-4 מחסניות תואמות (להלן: "**המחסניות**") ללא רשות על פי דין להחזקתם.

נאשם 1 החזיק בבית הבד תת מקלע מסוג עוזי, קליבר 9 מ"מ פאראבלום (להלן: "העוזי") ללא רשות על פי דין להחזקתו.

כן החזיקו הנאשמים בבית הבד, בצוותא חדא, תחמושת בכמות רבה בקליברים שונים: 5.56 מ"מ, 7.62 מ"מ ו- 0.22 מ"מ ופונדה תואמת לאקדח (להלן: "התחמושת"), ללא רשות על פי דין להחזקתם.

ביום 8.10.21, בחיפוש שנערך על ידי המשטרה בבית הבד, בשעה 20:00 לערך, נמצאו הנשקים, המחסניות והתחמושת, כשהם מוחבאים בתוך בית הבד.

הנשקים הינם כלי נשק שסוגלו לירות כדור ובכוחם להמית אדם, ולפיכך הם מהווים נשק כהגדרתו בחוק, והמחסניות, הפונדה והתחמושת מהווים אביזרים ותחמושת לנשק כהגדרתם בחוק.

אישום 2 (ביחס לנאשם 1 בלבד):

בתאריך 24.1.22 במהלך מעצרו של נאשם 1, נערך חיפוש ונתפסו שני מכשירי פלאפון שהוחבאו- האחד מסוג "סמסונג" (להלן: "סמסונג") והשני מסוג "אייפון" (להלן: "אייפון").

בתאריך 24.1.22 החל מהשעה 8:40 נחקר נאשם 1 בחדר חקירות בתחנת המשטרה. במהלך החקירה הוצגו בפני נאשם 1 הפלאפונים. בעוד החוקר מקליד את גרסת נאשם 1 שבר נאשם 1 את האייפון בכך שהטיח אותו על השולחן וזרק אותו על הרצפה בחוזקה. לאחר מכן הטיח נאשם 2 את טלפון הסמסונג בשולחן, אך לא הספיק לשבור אותו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נשבר המסך של האייפון.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2:

מתסקיר שירות המבחן, שנערך ביום 22.12.22, עולה כי נאשם 2, יליד 2003, התגורר טרם מעצרו בבית אביו ועבד באופן מסודר בגינון. הנאשם גדל בתא משפחתי מתפקד ונורמטיבי, ואין לחובתו עבר פלילי, אך תיאר כי בבגרותו חבר לחברה שולית.

באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם, צוין בתסקיר, כי לצד הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום, דומה כי הוא לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות, מאחר ושלל את מעורבותו בהחבאת הנשק. יחד עם זאת, מהתסקיר עולה כי הנאשם הצליח לזהות את הבעייתיות סביב התנהלותו ואת הסיכון הפוטנציאלי בעבירות נשק, וכן הצליח לערוך התבוננות על אלטרנטיבות אחרות להתנהלותו במהלך ביצוע העבירות.

במסגרת הליך המעצר השתלב הנאשם בשיחות פרטניות בשירות המבחן וביטא נכונות להשתלב בטיפול, כאשר שירות המבחין התרשם כי הנאשם זיהה את הצורך שלו בנזקקות טיפולית סביב דפוסיו המכשילים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפגין רמת אחריות אישית בקשר שניהל מול שירות המבחן תוך נכונות אמיתית לשינוי, שיתף פעולה ודאג לבצע את הנדרש ממנו. לפיכך, שירות המבחן העריך כי במידה והנאשם ישתלב בהליך טיפולי מעמיק, בעל אלמנט סמכותי, הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד, יפחת.

לאור האופק השיקומי, והתמיכה לה הנאשם זוכה ממשפחתו, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות וכן צו מבחן למשך שנה, במהלכו ישולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי בעניינו של נאשם 1 (טע/1).

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טען בטיעונו בעל פה ובכתב (טע/2), כי הנאשמים ביצעו עבירות חמורות של החזקת נשק ותחמושת אשר פוטנציאל הנזק הגלום בהן הוא רב.

לטענת ב"כ המאשימה, יש לראות בחומרה את מאפייני וטיב כלי הנשק שנתפסו - נשק תת מקלע מאולתר ורובה מסוג עוזי שהינם כלי נשק אוטומטיים המאופיינים בקצב אש גבוה, דיוק נמוך ונזק גדול יותר. עוד נטען, כי יש לראות בחומרה את העובדה שהנאשמים החזיקו כמות רבה של תחמושת, שבחלקה תאמה לכלי הנשק.

ב"כ המאשימה הפנה להוראת שעה שנכנסה לתוקף בתאריך 8.12.21 אשר קובעת עונש מזערי בעבירות נשק, של רבע מהעונש המירבי, דהיינו 21 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה ציין כי על אף שהתיקון החדש אינו חל על הנאשמים, יש בו ללמד על חומרת העבירות בהן הורשעו ועל הצורך בענישה מרתיעה.

עוד הפנה ב"כ המאשימה להנחיית פרקליט המדינה 9.16 אשר לפיה המתחם בעבירות של החזקת נשק מתחיל מ-24 ועד ל-48 חודשי מאסר. כן הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לעבירות ניסיון השמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט בהן הורשע נאשם 1 בלבד, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשמים אמנם הודו ונטלו אחריות על מעשיהם, אך זאת עשו לאחר שמיעת כל עדי התביעה.

עוד נטען, כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, מאחר והנאשמים לא הצביעו על כך שהשתקמו, או כי קיים סיכוי של ממש כי ישתקמו. באשר לתסקיר שניתן בעניינו של נאשם 2 נטען כי רצונו להשתלב בטיפול נאמר ברמה ההצהרתית בלבד, כאשר הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו בפני שירות המבחן.

עוד נטען כי יש לשקול לחומרה כי לנאשם 1 עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות.

לאור האמור, ביקש ב"כ המאשימה כי עונשו של נאשם 1 יהיה ברף האמצעי של המתחם שהוצע על ידו לצד מאסר על תנאי ארוך, וקנס כספי משמעותי. עוד טען ב"כ המאשימה כי בעניינו של נאשם 1 יש לצבור את העונשים בגין שני האישומים.

באשר לנאשם 2, בשים לב להודאתו, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, ב"כ המאשימה ביקש להשית על נאשם 2 עונש

ברף התחתון של המתחם, לצד מאסר מותנה וקנס כספי משמעותי.

טיעוני ב"כ נאשם 1:

ב"כ נאשם 1 טען כי נאשם 1 החזיק כלי נשק מאולתר, לא תקני ושלא נגנב מהצבא. בנוסף, נטען כי לכלי הנשק לא נתפסה מחסנית ולא הייתה תחמושת שתואמת לו בכלל התחמושת שנתפסה.

עוד נטען, כי הנשק נתפס במקום מרוחק ממקום מגוריו של נאשם 1 על כן שיש לתת את הדעת לכך שלא מדובר בנשק שהיה זמין לנאשם באופן מיידי.

ב"כ הנאשם 1 הפנה לפסיקה (טע/3) בה נקבעו בעבירות של החזקת נשק מתחמים אשר מתחילים מ-9 חודשי מאסר בפועל, כאשר על חלק מהנאשמים נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ נאשם 1 טען כי מתחם העונש ההולם לאישום השני עניינו במאסר מותנה, וכי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין 8 ובין 24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ נאשם 1 ביקש כי העונש שייגזר יהיה בהתאם לפסיקה שניתנה טרם תוקן החוק בו נקבע עונש מזערי, מאחר והוא אינו חל במקרה דנן.

באשר לעונש בתוך המתחם, ב"כ נאשם 1 טען כי הנאשמים לא ניהלו הליך סרק היות ולאחר שנשמעה פרשת התביעה כתב האישום בו הודו תוקן, ועל כן יש לייחס לנאשמים הודאה בהזדמנות הראשונה.

עוד נטען כי אמנם לנאשם 1 הרשעות קודמות, אך הראשונה היא משנת 2009 והשנייה היא בעניין תעבורתי בגינו ריצה נאשם 1 מאסר של 17 ימים.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם למקם את העונש של הנאשם ברף התחתון של המתחם לו עתר.

טיעוני ב"כ נאשם 2:

ב"כ נאשם 2 הצטרף לטיעוני ב"כ נאשם 1 והוסיף כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עניינה במתחמים נמוכים יותר מהמתחם לו היא עותרת בעניינם של הנאשמים.

ב"כ נאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בחלקה נאשמים עברו הליך שיקומי ארוך ומשמעותי ועל כן בתי המשפט חרגו לקולא ממתחם העונש ההולם, ויש קושי ללמוד מפסיקה זו לענייננו.

ב"כ נאשם 2 טען כי יש להתחשב בעת גזירת העונש בגילו הצעיר של הנאשם, במשפחתו הנורמטיבית התומכת ובסיכויי השיקום הגבוהים כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן.

לאור האמור, ביקש ב"כ נאשם 2 לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ולחילופין לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

דברי הנאשם 1:

הנאשם הצטער על מעשיו וביקש להטיל עליו ענישה צופה פני עתיד.

דברי הנאשם 2:

נאשם 2 הביע חרטה על מעשיו, סיפר כי הוא מקבל תמיכה מבני משפחתו ועתיד להתחתן.

דין והכרעה:

במקרה זה יש מקום לקבוע שני מתחמים נפרדים, אחד בגין ביצוע עבירות בנשק והשני, ביחס לנאשם 1 בלבד, בגין ביצוע עבירה של ניסיון להשמדת ראיה ושיבוש מהלכי משפט.

מדובר באירועים שונים, אשר פגעו בערכים מוגנים שונים, ולא מתקיים ביניהם "קשר הדוק" כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

מתחם העונש ההולם בגין עבירות של החזקת נשק ותחמושת בנוגע לשני הנאשמים:

מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

כל אחד מהנאשמים החזיק בנשק ארוך מאולתר, והשניים החזיקו בצוותא חדא תחמושת רבה מסוגים שונים. על כן, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם זה לגבי שני הנאשמים בגין עבירות הנשק.

הערך החברתי המוגן שנפגע ממעשי הנאשמים הוא הערך של הגנה על חיי אדם והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

באשר לחומרה היתרה שיש לראות בביצוע עבירות בנשק, קבע בית המשפט העליון בע"פ 1945/13 מדינת ישראל נ' עבד אל כרים סלימאן, (19.1.14) מדיניות ברורה:

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חיהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא

פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פלייט ועוין. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו...".

בשורה של פסקי דין נתן בית המשפט העליון דעתו לחומרת העבירות בנשק, להשלכות הרוח האסון והסיכון הגלום בהן. לאחרונה הוצאה הוראת שעה הקובעת עונש מזערי בגין עבירות בנשק, והגם שההוראה אינה חלה בענייננו, היא מלמדת על החמרה במדיניות הענישה בגין עבירות מסוג זה.

בעניין זה ראה ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה (14.04.2022):

"לא למותר להזכיר כי המחוקק מצא לענן בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, כך שהעונש שיושט על מבצעייהן יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין, וראו חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 472; ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 [פורסם בנבו] (23.1.2022)). אכן, התיקון לחוק לא חל בענייננו, מאחר שהמעשים בהם הורשע המשיב נעשו עוד קודם לתיקון, אך יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות נשק."

בפסיקה נקבע כי החזקתו של נשק חם ורב עוצמה באופן בלתי חוקי, עלול להוביל לאלימות קשה עד קטלנית. זמינות כלי הנשק העוברים מיד ליד, אם לידיים עוינות ואם לידיים פליליות, תורמים להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך. בשנתיים האחרונות אנו עדים לגל אלימות קשה תוך שימוש בנשק חם אשר אינו מבחין בין ילדים, נשים, גברים, בין עבריינים לחפים מפשע, ואשר גובה כמעט מדי יום קורבנות חדשים.

"...המציאות השוררת בארץ - זמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמה באלימות העבריינית... מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, פ"ד נח (5), 541 בעמ' 545).

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

התכנון שקדם לביצוע העבירות: הנאשמים החזיקו נשקים ותחמושת אשר הוחבאו בבית בד מבעוד מועד, ועל כן ברור כי מדובר בעבירה מתוכננת.

הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות: כל אחד מהנאשמים החזיקו בכלי נשק ארוך ואוטומטי, המאופיינים בקצב אש גבוה, ונזק גדול. אם לא די בכך, נאשם 2 החזיק את הנשק עם מחסנית ותחמושת תואמת. בנוסף החזיקו השניים סוגי תחמושת רבים ושונים. על כן מדובר במדרג גבוה של עבירת החזקת נשק.

מכאן, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם, הוא נזק גדול והרסני, העלול לקפח חיי אדם.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לסוג הנשק שהחזיק כל אחד מהנאשמים, התחמושת הרבה שהוחזקה על ידם בצוותא חדא, התכנון בביצוע העבירות והנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם סבורני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה:

בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' אחמד קדורה** (14.4.22) המשיב הורשע לאחר הודאתו בעבירה של החזקת נשק בצוותא עם אחר, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין. המשיב החזיק באקדח "גלוק", מחסנית עם כדורים ורימון הלם. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל** וגזר את עונשו של המשיב ברף התחתון של המתחם, כך שהושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית וזאת בשים לב לתקופה הקצרה שבה הוחזק הנשק, שפסקה ביוזמת המשיב לאחר ימים ספורים, לשיתוף הפעולה של המשיב בחקירתו בעניין האקדח, הגם שהאקדח לא נתפס, להודאתו המידית ללא צורך בשמיעת עדים, לגילו הצעיר (19 שנים) ולעברו הנקי. ערעור על קולת העונש שהגישה המדינה לבית המשפט העליון התקבל והעונש הוחמר ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 4332/21 **עאסלה נ' מדינת ישראל** (20.2.22) המערער הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין. המערער החזיק תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית, בלא רשות על פי דין להחזקתם, לאחר שעטף אותם בניילון נצמד ובמגבת, הכניסם לתוך תיק והסליק אותם מתחת לסלעים. המערער החזיק את הנשק והמחסנית במשך 3 חודשים בשדה הממוקם במרחק של מס' קילומטרים מביתו. **בית משפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 22 ובין 48 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל לאחר שחרג מהמתחם משיקולי שיקום. בית משפט העליון קיבל את ערעור המערער והשית עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לאור הליך טיפולי משמעותי, אם כי צוין כי ככלל עבירות נשק מצדיקות מאסר של ממש.

ברע"פ 6265/20 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (15.9.20) המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין. המערער נתפס מחזיק בנשק חם מסוג אקדח ברטה, חצי אוטומטי, קליבר 9 מ"מ, בצירוף מחסנית ובה כדורים. הנשק הוחזק מתחת לכיסא הנהג ברכב אותו החזיק המערער. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 15 ובין 30 חודשי מאסר בפועל** והשית על המערער, ללא עבר פלילי, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי מצא להפחית בעונש של המערער כך שירצה 12 חודשי מאסר בפועל לאור נסיבות אישיות משפחתיות.

בע"פ 2141/21 **איתן חניני נ' מדינת ישראל** (3.5.21) המערער הורשע, על פי הודאתו, בהחזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא ותחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין. המערער הצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ ובכדורים תואמים -ללא רישיון כדין. המערער נתפס בחצר קרובה לביתו, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המערער 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט העליון נדחה.

בעפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (2.10.19) הנאשם הורשע לאחר הודאתו, בעבירה של החזקת נשק חם שלא כדין, בניגוד לסעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין. הנאשם נתפס מחזיק נשק חם מסוג תת מקלע מאולתר, בחדרו, מוסלק מתחת למיטה. הנשק הגיע לידי הנאשם כעשרה ימים לפני המועד בו נתפס והחזיק בו בעבור אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לאחזקת נשק אוטומטי מסוג רובה סער או תת מקלע נע בין שנה וחצי ועד שלוש שנות מאסר בפועל**. על

הנאשם ללא עבר פלילי, הושת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית משפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם לעניין העונש, תוך שאישר את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא.

· בעפ"ג 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל** (5.7.17) הנאשם החזיק בנשק מסוג רובה תת מקלע מאולתר ומחסנית המכילה 10 קליעים בקוטר 9 מ"מ והורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 144(א)רישא וסיפא לחוק העונשין. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 13 ועד 36 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסוג תת מקלע בצירוף מחסנית ובה 10 כדורים**. על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, הושת עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין - נדחה כאשר בית המשפט המחוזי, קבע כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי.

· בעפ"ג 26133-06-22 **מ"י נ' כחלול** (3.10.22), המשיב הורשע בהחזקת תת מקלע מאולתר דמוי קרלו, 2 מחסניות ו- 44 כדורים בתוך תיק שהוחבא מתחת לגרוטאת רכב נטוש סמוך לביתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10- 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. על המשיב נגזר, לאור גילו הצעיר, העדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, וגזר על המשיב 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

· בת"פ (מחוזי - לוד) 52256-03-20 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (12.4.22) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת לאחר שהחזיק ברכבו אקדח מסוג BERSA ובמחסנית ריקה, אשר נמצאו בדלת הנוסע שליד הנהג, הסמוכה למקום בו ישב הנאשם. במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר וכי המאשימה תעתור לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס וחילוט הרכב, ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ובין 24 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי וקנס. לאור הליך שיקומי שעבר הנאשם מצא בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולהשית על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בצירוף ענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ובין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם באישום השני:

נאשם 1 הורשע בעבירות של ניסיון השמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות אלו הם הצורך לשמור על הניהול התקין של המשפט, וקודם לכן החקירה, מתוך מטרה להגיע לחקר האמת.

הנאשם במעשיו ניסה לפגוע בניהול תקין של החקירה וניסה להשמיד ראיה בכך שהטיח את הטלפונים הסלולאריים בחדר החקירות, בעוד החוקר מקליד את גרסתו. בשים לב לעובדה כי בפועל לא נגרם נזק לחקירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, מדובר במנעד רחב של עונשים, על קשת רחבה של חומרת מעשים והכל כאמור בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי.

בת.פ. (ב"ש) 6773-01-14 **מדינת ישראל נ' תראבין** (23.4.2014) הורשע הנאשם בשיבוש הליכי חקירה ונקבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בגין עבירה זו.

בת.פ. (כ"ס) 40507-01-11 **מדינת ישראל נ' ברעם** (31.5.15) דובר על נאשם שהורשע במספר עבירות ביניהן גם בעבירה של השמדת ראייה ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם מחק ממחשבו האישי חומרי גלם, החליף את מספר הטלפון שברשותו ויצר סרטון בדוי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות, הגם שעל פי רוב עבירות מסוג זה נלוות לעבירות נוספות, ואין מהוות את ליבת כתב האישום, נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר. יצוין כי מדובר במקרה חמור יותר מהמקרה שבפניי.

אשר על כן, בנסיבות המקרה דנן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם באישום השני נע בין מאסר מותנה ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינם של הנאשמים לא מצאתי נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא.

לא התעלמתי מהאמור בתסקיר שירות המבחן לגבי נאשם 2. יחד עם זאת איני סבורה כי מדובר בדרך שיקומית יוצאת דופן המצדיקה סטייה ממתחם העונש ההולם.

כפי שכבר נקבע לא פעם, שיקולי שיקום אינם חזות הכל ומולם ניצבים אינטרסים חשובים אחרים כגון גמול והרתעה. ובמקרה זה לא מצאתי כי יש להעדיף שיקולי שיקום על פני האינטרסים האחרים ולסטות ממתחם העונש ההולם לקולא, ולמאמצי השיקום ינתן משקל במהלך קביעת העונש בתוך המתחם.

בהקשר זה מצאתי להפנות לע"פ 2441-15 **ראובן חכם נ' מדינת ישראל** (7.6.16) שם נקבע בנוגע לשיקולי השיקום כדלקמן:

"טרם סיום, נתייחס בקצרה לעניין ההליך הטיפולי שעבר המערער, שבגינו הוא סבור כי היה מקום לסטות לקולה ממתחם הענישה, משיקולי שיקום. ראשית לכל, יש להבהיר כי האינטרס השיקומי איננו חזות הכל, ולצידו ניצבים שיקולים חשובים לא פחות, ובהם עקרונות הגמול וההרתעה (ראו, בהקשר זה, ע"פ 8404/11 אסיאטוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.6.2012); ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.4.2011)). שנית, גם אם עבר המערער הליך טיפולי במשך חודשים רבים, אין להתעלם מהרחקתו של המערער מן הקהילה, במסגרתה הוא טופל, כפי שמפורט לעיל. בנסיבות אלה, לא היתה הצדקה לסטות לקולה מן המתחם שנקבע, אך יש להדגיש כי השיקול השיקומי נלקח בחשבון, עת גזר בית משפט קמא את עונשו של המערער". (הדגשה לא במקור מ.פ.ב.)

אשר על כן, לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל.

באשר לעונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

עמוד 9

לקולא שקלתי את העובדה, כי הנאשמים הודו, הגם שההודאה ניתנה בסוף פרשת התביעה, ונטלו אחריות על מעשיהם.

בנוגע לנאשם 1, נתתי את דעתי כי אין זו פעם הראשונה שהנאשם עומד לדין בגין עבירות בנשק. בעבר הנאשם הורשע בגין ביצוע עבירות שוד, פציעה והחזקת נשק, והוטל עליו עונש מאסר ממושך. כך גם קיימת לחובתו הרשעה נוספת משנת 2019, שם הורשע הן בעבירות תעבורה, הן בעבירה של החזקת סכין והן בעבירה של הפרעה לשוטר. מכאן ניתן ללמוד כי הנאשם לא מורתע ממרות הדין, מהליכים פליימיים הקודמים ומהענישה המוטלת עליו.

לגבי נאשם 2, נתתי דעתי לגילו של הנאשם וכי אין לחובתו עבר פלילי. יחד עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה נטילת אחריות חלקית על המעשים וניסיון למזער אותם. כך גם נתתי את דעתי להמלצת שירות המבחן, ולהתרשמותו כי שילובו של הנאשם בטיפול עלול להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

אמנם תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר חשוב לבית המשפט, אך עם זאת, ההלכה היא כי תסקיר שירות המבחן איננו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאלו אותם בוחן שירות המבחן (רע"פ 2208/16 **יוסף גוהר נ' מדינת ישראל** (17.5.16)), ובמקרה זה לא אוכל לקבל את המלצתו אשר אינה נותנת משקל ראוי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים והאינטרס הציבורי הרחב להילחם בתופעה של החזקת כלי נשק ללא רשות על פי דין על ידי האזרחים.

יודגש כי בתיקים מסוג זה, ישנה חשיבות לא רק להרתעת היחיד, אלא גם להרתעת הרבים, בשים לב לעובדה כי עבירות בנשק הפכו למכת המדינה, והנשק שמוחזק באופן לא חוקי מתגלגל בסופו של דבר לידיים עברייניות וגובה חיי אדם.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל מצאתי לגזור על הנאשם 1 עונש כולל בגין שני האירועים ברף הבינוני של המתחם אותו קבעתי לעיל ועל הנאשם 2 עונש ברף הנמוך של המתחם כדלהלן:

אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 24.1.22.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה בגין החזקת נשק או תחמושת, ויורשע בגינה.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בגין אישום 2, ויורשע בגינה.
- ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתיו.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, עד לתאריך 1.1.24.

ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני גוזרת על נאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 24.1.22 ועד ליום 17.3.22.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת החזקת נשק או תחמושת, ויורשע בגינה.
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תחתיו.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, עד לתאריך 1.1.24.

ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני מעכבת ביצוע רכיב המאסר בפועל לגבי נאשם 2 ב- 30 יום על מנת לאפשר לו מיון מוקדם בשב"ס. על הנאשם 2 להתייצב לריצוי מאסר בפועל בתאריך 16.2.23 בשעה 9:00 בבית מעצר קישון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ג, 17 ינואר 2023, במעמד הצדדים.